Când să alegi una sau alta?

- Client-Side Discovery (ex: Eureka, Consul): Oferă mai mult control la nivel de client (ex: strategii personalizate de load balancing), dar adaugă complexitate clientului. Este o alegere bună când nu folosești un orchestrator de containere precum Kubernetes.
- Server-Side Discovery (ex: Kubernetes, Load Balancers Cloud): Simplifică logica clientului, deoarece descoperirea este gestionată de o platformă externă. Este abordarea preferată în medii containerizate și orchestrate (Kubernetes) sau în cloud.

Alegerea depinde de complexitatea sistemului tău, de mediul de deploy și de preferințele echipei. Pentru un start rapid cu Spring Cloud, Eureka este o alegere excelentă. Pe măsură ce sistemul crește și devine mai sofisticat, soluții precum Consul sau Kubernetes devin foarte atractive.

Înțeleg perfect! Vrei o explicație mai detaliată despre cum funcționează **Descoperirea Serviciilor pe Partea Clientului (Client-Side Service Discovery)**, bazată pe modul în care am fi implementat-o cu **Eureka** în proiectul nostru, înainte de a trece la Kubernetes.

Descoperirea Serviciilor pe Partea Clientului (Client-Side Discovery) cu Eureka în Proiectul Nostru

Să ne imaginăm că am fi continuat cu Eureka Server (pe portul 8761) și că toate microserviciile noastre (User Service, Product Service, API Gateway) ar fi fost configurate ca Eureka Clients.

1. Componentele Cheie:

- Eureka Server (Registrul de Servicii): Acesta ar fi fost serverul central (pe portul 8761) unde toate microserviciile noastre s-ar fi înregistrat. Gândește-te la el ca la un director telefonic pentru servicii.
- Microserviciile (User Service, Product Service, API Gateway): Fiecare dintre acestea ar fi fost clienți Eureka.

2. Procesul de Înregistrare (Service Registration):

- Când **User Service** (pe portul 3001) ar fi pornit, el s-ar fi înregistrat la Eureka Server. Ar fi trimis informații despre el însuși: numele său (ex: USER-SERVICE), adresa IP și portul (localhost:3001).
- Similar, când **Product Service** (pe portul 3002) ar fi pornit, s-ar fi înregistrat și el la Eureka Server cu numele său (ex: PRODUCT-SERVICE) și adresa sa.
- Chiar şi API Gateway-ul (pe portul 8080) s-ar fi înregistrat la Eureka Server cu numele său (ex: API-GATEWAY).

3. Procesul de Descoperire (Service Discovery) - Rolul Clientului:

Acum vine partea de "client-side discovery":

• Product Service vrea să apeleze User Service:

- În loc să aibă hardcodat http://localhost:3001 în application.properties (cum am făcut inițial), Product Service ar fi configurat să folosească numele logic al serviciului: USER-SERVICE.
- Când Product Service ar fi avut nevoie să apeleze User Service (de exemplu, în metoda getUserDetails din ProductService), el nu ar fi știut direct adresa IP și portul.
- În schimb, Product Service (clientul) ar fi interogat Eureka Server (registrul de servicii) şi ar fi întrebat: "Unde este USER-SERVICE?"
- Eureka Server i-ar fi răspuns cu lista de instanțe disponibile pentru USER-SERVICE (în cazul nostru, localhost:3001).
- Apoi, Product Service ar fi ales o instanță din listă (dacă ar fi existat mai multe) și ar fi făcut apelul HTTP direct către http://localhost:3001/users/{userId}.
- API Gateway vrea să ruteze cereri către User Service/Product Service:

Similar, în configurația application.properties (sau .yml) a **API Gateway-ului**, rutele ar fi fost definite folosind numele logice ale serviciilor, prefixate cu lb:// (care înseamnă "load-balanced"):

```
Properties
# ...
spring.cloud.gateway.routes[0].uri=lb://USER-SERVICE
# ...
spring.cloud.gateway.routes[1].uri=lb://PRODUCT-SERVICE
# ...
```

- Când o cerere ar fi venit la Gateway (ex: http://localhost:8080/users/status), Gateway-ul (clientul) ar fi interogat Eureka Server pentru a găsi instanțele disponibile ale USER-SERVICE.
- Eureka Server i-ar fi dat adresa IP şi portul (localhost:3001).
- Gateway-ul ar fi rutat apoi cererea către http://localhost:3001/status.

Pe scurt, în Client-Side Discovery cu Eureka:

- 1. Serviciile se înregistrează la un registru central (Eureka Server).
- 2. Clienții (alte servicii sau Gateway-ul) interoghează *același registru* pentru a obține locatiile instantelor de servicii de care au nevoie.
- 3. Clientul este responsabil să aleagă o instanță și să facă apelul direct.

Acest model permite flexibilitate și scalabilitate, deoarece clientul obține dinamic locațiile serviciilor, fără a avea hardcodate adrese IP si porturi.

Înțeleg perfect ce vrei să clarificăm! Ai prins esența, dar hai să detaliem puțin fluxul pentru a înțelege exact cum se întâmplă lucrurile în descoperirea serviciilor pe partea clientului (Client-Side Service Discovery), așa cum ar fi funcționat cu Eureka în proiectul nostru.

Cum Funcționează Descoperirea Serviciilor pe Partea Clientului (cu Eureka)

Ai înțeles foarte bine rolul registrului (Eureka), dar există o nuanță importantă în modul în care cererea se propagă.

Punctul cheie de reţinut:

Eureka Server (serviciul nostru de descoperire) este un REGISTRU, nu un PROXY sau un ROUTER. Cererea HTTP reală NU trece prin Eureka. Eureka doar îi spune clientului unde să trimită cererea.

Fluxul Pas cu Pas în Proiectul Nostru (dacă am fi folosit Eureka):

Să luăm exemplul în care **Serviciul de Produse (Product Service)** vrea să obțină detalii despre un utilizator de la **Serviciul de Utilizatori (User Service)**.

1. Înregistrarea Serviciilor (Service Registration):

- Când User Service pornește (pe portul 3001), el se înregistrează la Eureka Server (care ar rula pe portul 8761). Îi spune: "Salut, eu sunt USER-SERVICE, rulez la localhost: 3001."
- Când Product Service pornește (pe portul 3002), și el se înregistrează la Eureka Server și îi spune: "Salut, eu sunt PRODUCT-SERVICE, rulez la localhost:3002."
- Eureka Server construiește și menține un tabel intern cu toate aceste înregistrări (nume serviciu -> listă de adrese IP și porturi).

2. Interogarea Registrului (Client Lookup):

- Acum, Product Service are nevoie de detalii despre un utilizator. În codul său (ProductService.java), el știe că trebuie să apeleze un serviciu numit USER-SERVICE.
- În loc să apeleze direct o adresă hardcodată (http://localhost:3001),
   Product Service (clientul) face o interogare către Eureka Server. Întreabă:
   "Eureka, te rog să-mi spui unde pot găsi o instanță a USER-SERVICE?"

3. Răspunsul Registrului (Metadata Return):

- Eureka Server caută în registrul său şi găseşte adresa IP şi portul (sau porturile, dacă sunt mai multe instanțe) pentru USER-SERVICE. În cazul nostru simplu, ar returna localhost:3001.
- Acest răspuns conține **metadatele** necesare pentru a contacta serviciul țintă.

4. Apelul Direct al Clientului (Direct Client Call):

- Odată ce Product Service primește adresa (localhost:3001) de la Eureka, Product Service face apelul HTTP direct către http://localhost:3001/users/{userId}.
- Acesta este punctul crucial: Cererea HTTP reală (GET /users/{userId}) NU trece prin Eureka Server. Ea merge direct de la Product Service la User Service.

De ce este benefic acest model?

- **Dinamism:** Dacă User Service s-ar muta pe alt port sau ar avea mai multe instanțe, Product Service nu ar trebui modificat. Ar cere pur și simplu de la Eureka cea mai recentă adresă.
- **Decuplare:** Serviciile nu au nevoie să știe unde rulează fizic celelalte servicii; ele știu doar numele lor logice.
- Scalabilitate: Dacă USER-SERVICE ar avea 5 instanțe, Eureka le-ar returna pe toate, iar Product Service (sau un load balancer pe partea clientului, încorporat în RestTemplate sau WebClient cu Ribbon/LoadBalancer) ar alege una dintre ele.

Sper că această explicație mai detaliată clarifică modul în care funcționează descoperirea serviciilor pe partea clientului și rolul precis al lui Eureka în acest proces!

Aceasta este o întrebare excelentă și atinge un punct crucial în înțelegerea arhitecturii de microservicii!

Rolul API Gateway-ului când ai deja Service Discovery (Eureka)

Ai înțeles corect că **Eureka (sau orice alt serviciu de descoperire pe partea clientului)** ajută microserviciile să se găsească reciproc dinamic. Acesta este un **registru intern** folosit de servicii pentru a comunica între ele.

Însă, API Gateway-ul are un rol diferit și complementar, concentrându-se pe interacțiunea cu clienții externi și pe gestionarea funcționalităților transversale (cross-cutting concerns).

1. Punct Unic de Intrare (Single Entry Point)

• **Fără Gateway:** Clienții (aplicații web, mobile) ar trebui să știe adresele IP și porturile fiecărui microserviciu individual (ex: http://localhost:3001 pentru utilizatori,

http://localhost:3002 pentru produse). Asta înseamnă că logica de apelare ar fi împrăstiată în codul clientului.

 Cu Gateway: Clienții interacționează doar cu API Gateway-ul (ex: http://localhost:8080). Gateway-ul preia cererea și o rutează către microserviciul corect. Aceasta simplifică enorm codul clientului și îl face mai ușor de gestionat.

2. Rutare și Agregare

- Gateway-ul este responsabil pentru rutarea inteligentă a cererilor către serviciile backend. El folosește informațiile de la serviciul de descoperire (Eureka sau Kubernetes DNS) pentru a ști unde se află instanțele serviciilor.
- Poate chiar **agrega mai multe apeluri** la microservicii diferite într-un singur răspuns pentru client, reducând numărul de cereri pe care clientul trebuie să le facă.

3. Gestionarea Funcționalităților Transversale (Cross-Cutting Concerns)

Acesta este unul dintre cele mai mari avantaje ale unui API Gateway. Poate gestiona aspecte care se aplică la multe servicii, fără a duplica logica în fiecare microserviciu:

- Autentificare şi Autorizare: Gateway-ul poate verifica credenţialele utilizatorului şi permisiunile acestuia înainte ca cererea să ajungă la orice microserviciu.
- Limitarea Ratei (Rate Limiting): Poate controla câte cereri poate face un anumit client într-un interval de timp, protejând serviciile backend de suprasolicitare.
- **Monitorizare și Logging:** Poate colecta metrici și log-uri centralizate pentru toate cererile care trec prin el.
- Transformarea Cererilor/Răspunsurilor: Poate modifica formatul cererilor sau răspunsurilor pentru a se potrivi nevoilor specifice ale diferiților clienți sau serviciilor backend.
- **Circuit Breakers:** Implementează mecanisme pentru a preveni căderea în cascadă a sistemului dacă un serviciu backend este lent sau indisponibil.

4. Ascunderea Complexității Backend-ului

- Gateway-ul **izolează clienții** de topologia internă a microserviciilor. Clienții nu știu câte instanțe ale unui serviciu rulează, pe ce porturi sau cum comunică intern.
- Acest lucru permite echipelor să modifice, să scaleze sau să refactorizeze microserviciile backend fără a afecta clienţii.

Analogia:

Gândește-te la o companie mare:

- Eureka (Service Discovery): Este ca un director telefonic intern al companiei. Angajații (microserviciile) îl folosesc pentru a găsi numerele de telefon directe ale colegilor (altor microservicii).
- API Gateway: Este ca recepţia principală a companiei. Toţi clienţii externi sună la
  recepţie. Recepţionerul (Gateway-ul) răspunde, verifică identitatea apelantului
  (autentificare), îl direcţionează către departamentul corect (rutare, folosind directorul
  intern/Eureka) şi poate chiar să preia mesaje sau să filtreze apelurile spam
  (funcţionalităţi transversale). Clienţii nu trebuie să ştie numerele directe ale fiecărui
  departament.

În concluzie, chiar dacă Eureka ajută serviciile să se găsească reciproc, API Gateway-ul este esențial pentru a simplifica interacțiunea cu clienții externi și pentru a gestiona aspecte comune de securitate, performanță și monitorizare la marginea sistemului.

Este o întrebare excelentă și foarte comună în arhitecturile de microservicii! Relația dintre **Eureka (sau orice alt serviciu de descoperire)** și **API Gateway** este una de **complementaritate**, nu de substituție. Ambele au roluri distincte și esențiale.

Eureka (Service Discovery): Directorul Intern al Microserviciilor

- Cine îl folosește: În principal, microserviciile între ele și API Gateway-ul.
- Scop: Eureka acţionează ca un registru central unde fiecare microserviciu se înregistrează la pornire (oferind numele său logic, adresa IP şi portul). Atunci când un microserviciu (sau Gateway-ul) are nevoie să comunice cu un alt serviciu, el interoghează Eureka pentru a obţine adresa IP şi portul curent al instanţelor disponibile ale serviciului ţintă.
- Natura comunicării: Este o componentă internă a arhitecturii. Cererile HTTP nu
  trec prin Eureka. Eureka doar oferă "harta" sau "directorul telefonic" pentru ca
  serviciile să se găsească reciproc.
- Beneficii: Permite scalarea dinamică (serviciile pot apărea și dispărea fără a necesita modificări de configurare în alte servicii) și rezistența la erori (dacă o instanță cade, Eureka o marchează ca indisponibilă).

API Gateway: Punctul de Intrare pentru Clienții Externi

- Cine îl folosește: Clienții externi (aplicații web frontend, aplicații mobile, aplicații desktop, sisteme terte).
- Scop: API Gateway-ul este singurul punct de intrare pentru toate cererile care vin din exteriorul sistemului de microservicii. El preia cererile de la clienți și le rutează către microserviciul corespunzător din backend.

- Natura comunicării: Este o componentă externă a arhitecturii, expusă public. Toate cererile clienților trec prin Gateway.
- Beneficii:
  - Simplifică clienții: Clienții știu o singură adresă URL (cea a Gateway-ului), nu adresele individuale ale fiecărui microserviciu.
  - Funcţionalităţi transversale: Poate gestiona aspecte comune precum autentificarea, autorizarea, limitarea ratei (rate limiting), logging-ul, monitorizarea şi transformarea cererilor/răspunsurilor. Aceste funcţionalităţi sunt aplicate o singură dată la nivel de Gateway, nu trebuie implementate în fiecare microserviciu.
  - Ascunde complexitatea: Clienţii nu ştiu nimic despre topologia internă a microserviciilor (câte instanţe sunt, pe ce porturi rulează, cum comunică între ele).

Relația Dintre Ele (Cum lucrează împreună):

API Gateway-ul **se bazează pe Eureka** (sau pe mecanismul de service discovery al Kubernetes, cum am văzut) pentru a-si îndeplini rolul de rutare.

- 1. Înregistrare: Microserviciile (User Service, Product Service) se înregistrează la Eureka Server.
- Descoperire de către Gateway: API Gateway-ul acționează, de asemenea, ca un client Eureka. El interoghează Eureka Server pentru a obține lista de instanțe disponibile ale USER-SERVICE și PRODUCT-SERVICE.
- 3. Rutare inteligentă: Când o cerere externă vine la Gateway (ex: GET /users/1 la http://localhost:8080), Gateway-ul folosește informațiile proaspete de la Eureka (adresa IP și portul user-service) pentru a ruta cererea direct către o instanță sănătoasă a user-service.

Analogia:

Imaginează-ți un hotel mare:

- Eureka: Este ca registrul intern al hotelului (cu numerele de camere și statutul de ocupare al tuturor oaspeților). Personalul hotelului (microserviciile) îl folosește pentru a găsi rapid alți oaspeți sau departamente interne.
- API Gateway: Este ca recepţia hotelului. Toţi clienţii externi (turiştii) vin la recepţie. Recepţionerul (Gateway-ul) îi întâmpină, le verifică rezervarea (autentificare), le dă cheia camerei (rutează cererea către microserviciul corect, folosind informaţiile din registrul intern/Eureka) şi se ocupă de plângeri sau cereri generale (funcţionalităţi transversale). Clienţii nu trebuie să ştie numărul camerei sau dacă un anumit oaspete este în cameră.

În concluzie, Eureka gestionează descoperirea internă a serviciilor, în timp ce API Gateway-ul gestionează accesul extern și funcționalitățile la marginea sistemului. Ele lucrează împreună pentru a crea o arhitectură de microservicii scalabilă, rezistentă și ușor de gestionat.

Acum că am trecut la Kubernetes, modul în care funcționează descoperirea serviciilor se schimbă fundamental față de abordarea cu Eureka.

Descoperirea Serviciilor pe Partea Serverului (Server-Side Service Discovery) cu Kubernetes

Spre deosebire de Eureka, unde clientul (microserviciul care face apelul) este responsabil să interogheze registrul și să aleagă o instanță, în **descoperirea serviciilor pe partea serverului**, această logică este gestionată de o **platformă intermediară**, în cazul nostru, **Kubernetes**.

Cum Funcționează Kubernetes ca Sistem de Descoperire a Serviciilor

În Kubernetes, nu mai avem nevoie de un server de descoperire dedicat precum Eureka, deoarece Kubernetes oferă propriile mecanisme încorporate:

1. Kubernetes Services (Servicii Kubernetes):

- Când deploi o aplicație (un set de Pod-uri) în Kubernetes, nu le accesezi direct Pod-urile. În schimb, creezi un obiect de tip **Service** (Serviciu Kubernetes).
- Un Serviciu Kubernetes este o abstracție care definește un set logic de Pod-uri si o politică prin care acestea sunt accesibile.
- Fiecare Serviciu Kubernetes primește o adresă IP stabilă (ClusterIP) și un nume DNS intern în cadrul clusterului. Acest nume DNS este format din numele Serviciului (ex: user-service, product-service).
- Exemplu: Am definit user-service-service.yaml şi product-service-service.yaml. Acestea creează Servicii Kubernetes numite user-service şi product-service.

2. Kube-DNS (DNS-ul Intern al Kubernetes):

- o Kubernetes rulează un server DNS intern (Kube-DNS).
- Atunci când un Pod dorește să comunice cu un alt serviciu (ex: Product Service vrea să apeleze User Service), el folosește numele DNS al Serviciului Kubernetes (ex: user-service).

 Kube-DNS rezolvă acest nume DNS la adresa IP stabilă a Serviciului Kubernetes.

3. Load Balancing (Echilibrarea Încărcării):

- Odată ce cererea ajunge la adresa IP a Serviciului Kubernetes, Serviciul în sine acționează ca un load balancer intern. El distribuie automat traficul către Pod-urile sănătoase care se află în spatele său (adică, Pod-urile care au label-urile corespunzătoare, așa cum am definit în selector).
- Acest lucru se întâmplă fără ca microserviciul client să știe sau să-i pese de numărul de instanțe sau de adresele IP individuale ale Pod-urilor.

Cum Folosesc Microserviciile Noastre Descoperirea Serviciilor în Kubernetes

Privește modificările pe care le-am făcut în fișierele noastre:

- Serviciul de Produse (Product Service) apelând Serviciul de Utilizatori (User Service):
  - o În
    product-service/src/main/resources/application.properties,
    am schimbat: user.service.url=http://user-service:3001
  - Aici, user-service este numele Serviciului Kubernetes pe care l-am definit în user-service-service.yaml. Portul 3001 este targetPort-ul definit în acel Serviciu Kubernetes.
  - Când Product Service face un apel HTTP către user-service:3001, Kube-DNS rezolvă user-service la IP-ul stabil al Serviciului Kubernetes, iar acel Serviciu Kubernetes rutează cererea către un Pod user-service disponibil.
- API Gateway (Spring Cloud Gateway) rutând către Servicii:
  - o În api-gateway/src/main/resources/application.properties, am schimbat:
    - spring.cloud.gateway.routes[0].uri=lb://user-service
      spring.cloud.gateway.routes[1].uri=lb://product-service
  - Prefixul 1b:// (load-balanced) îi spune lui Spring Cloud Gateway să
    folosească mecanismul de descoperire a serviciilor pentru a găsi
    user-service sau product-service. În contextul Kubernetes, Spring
    Cloud Gateway se va integra cu Kube-DNS pentru a rezolva aceste nume la
    adresele IP ale Serviciilor Kubernetes.

Rolul API Gateway-ului în acest Context

Chiar și cu descoperirea serviciilor pe partea serverului oferită de Kubernetes, API Gateway-ul își păstrează rolul crucial:

• Punct Unic de Intrare Extern: Este singurul punct pe care clienții externi (browser, aplicație mobilă) îl cunosc. Ei apelează

```
http://<adresa_gateway>:8080/users/... sau
http://<adresa_gateway>:8080/products/....
```

- Funcţionalităţi Transversale: Gateway-ul continuă să gestioneze autentificarea, autorizarea, limitarea ratei, logging-ul şi alte aspecte comune înainte ca cererea să fie rutată în interiorul clusterului.
- Rutare către Servicii Kubernetes: Gateway-ul rutează cererile primite de la clienții externi către Serviciile Kubernetes corespunzătoare (ex: user-service, product-service), folosind numele lor logice.

În concluzie:

În arhitectura noastră cu Kubernetes, **Kubernetes însuși devine sistemul de descoperire a serviciilor**. El oferă nume DNS stabile și echilibrare a încărcării pentru microserviciile noastre. API Gateway-ul folosește aceste nume de servicii Kubernetes pentru a ruta cererile externe, în timp ce microserviciile interne folosesc aceleași nume de servicii pentru a comunica între ele. Această abordare simplifică semnificativ managementul locațiilor serviciilor într-un mediu distribuit și dinamic.

Un **Pod** este cea mai mică și fundamentală unitate de deploy în **Kubernetes**. Gândește-te la el ca la "atomul" din universul Kubernetes.

Ce este un Pod?

- Unitatea de Deploy: Un Pod reprezintă o singură instanță a unei aplicații sau a unei părți dintr-o aplicație. Când Kubernetes depliază o aplicație, o face sub formă de Pod-uri.
- Container(e): Un Pod conţine unul sau mai multe containere (de obicei, un singur container Docker). Toate containerele dintr-un Pod sunt întotdeauna depliate şi scalate împreună.
- Resurse Partajate: Containerele dintr-un Pod partajează aceleași resurse de rețea (aceeași adresă IP și porturi) și același volum de stocare. Ele pot comunica între ele folosind localhost.

De ce folosim Pod-uri?

- **Izolare:** Deşi containerele dintr-un Pod partajează resurse, Pod-urile în sine oferă un nivel de izolare. Fiecare Pod are propria sa adresă IP în cluster.
- Abstracție: Pod-urile abstractizează mașinile fizice sau virtuale. Kubernetes gestionează unde rulează Pod-urile, fără ca tu să-ți faci griji pentru serverele subiacente.

 Grupare Logică: Dacă ai nevoie de mai multe containere care lucrează împreună foarte strâns (ex: o aplicație principală și un "sidecar" care colectează log-uri pentru ea), le pui în același Pod.

Pod-uri în Proiectul Nostru de Microservicii

În contextul aplicatiei noastre:

- Serviciul de Utilizatori (User Service): Când îl deploiem în Kubernetes, el va rula într-un Pod. Acest Pod va conține un container Docker cu aplicația ta Spring Boot user-service.
- **Serviciul de Produse (Product Service):** Similar, va rula într-un alt **Pod** separat, cu propriul său container Docker.
- API Gateway: Va rula și el într-un Pod dedicat.

Când am definit fișierele YAML pentru Deployment-uri (ex:

user-service-deployment.yaml), am specificat de fapt cum să ruleze Pod-urile: câte replici să aibă, ce imagine Docker să folosească, ce porturi să expună etc.

Pe scurt: Un **Pod** este instanța de rulare a aplicației tale containerizate în Kubernetes, având propria sa adresă IP și fiind unitatea de bază pe care Kubernetes o gestionează.

Fluxul de Operare al Aplicației Noastre în Kubernetes

Acum că am containerizat microserviciile și am definit manifestele Kubernetes, să vedem cum circulă o cerere prin întreaga noastră arhitectură, de la client până la microserviciul final și înapoi.

1. Cererea Clientului (Externă)

Totul începe cu o cerere de la un client extern (ex: un browser web, o aplicație mobilă, Postman) care dorește să acceseze o resursă.

- **Exemplu:** GET http://<ADRESA_INGRESS>/users/1 sau GET http://<ADRESA_INGRESS>/products/status.
- Clientul nu cunoaște adresele IP sau porturile individuale ale microserviciilor (user-service, product-service) sau chiar ale API Gateway-ului. El știe doar adresa Ingress-ului Kubernetes.

2. Kubernetes Ingress

Aceasta este prima poartă de intrare în clusterul tău Kubernetes pentru traficul extern.

- **Rol**: Ingress-ul (definit în ingress.yaml) este configurat să asculte cererile externe și să le ruteze către un **Serviciu Kubernetes** intern.
- Funcţionare: Când o cerere (ex: GET /users/1) ajunge la Ingress, acesta o examinează. Conform configurației noastre din ingress.yaml, orice cerere care începe cu /users/sau /products/ este rutată către Serviciul Kubernetes al API Gateway-ului (numit api-gateway, pe portul 8080).
- **Traseu:** Client → Ingress → Serviciul Kubernetes api-gateway

3. API Gateway (Spring Cloud Gateway)

API Gateway-ul primește cererea de la Ingress și acționează ca un punct central de control.

• Rol:

- Funcţionalităţi Transversale: Aici se pot aplica politici de securitate
   (autentificare, autorizare), limitare a ratei, logging centralizat, transformări de
   cereri/răspunsuri.
- Rutare Internă: Gateway-ul este configurat cu reguli de rutare (în api-gateway/src/main/resources/application.properties) care spun unde să trimită cererea mai departe.

Functionare:

- Când Gateway-ul primește cererea (ex: GET /users/1), o potrivește cu o rută definită (ex: Path=/users/**).
- Pentru a ști unde să trimită cererea, Gateway-ul folosește numele logic al Serviciului Kubernetes (user-service sau product-service) specificat în uri: lb://user-service sau uri: lb://product-service. Spring Cloud Gateway, fiind integrat cu Kubernetes, va folosi mecanismul de descoperire a serviciilor din Kubernetes pentru a rezolva aceste nume.
- **Traseu:** Serviciul Kubernetes api-gateway → Pod-ul api-gateway

4. Descoperirea Serviciilor Kubernetes (Kube-DNS & Service Objects)

Acesta este mecanismul intern de descoperire a serviciilor în Kubernetes, care înlocuiește Eureka.

• **Rol:** Permite Pod-urilor să se găsească reciproc folosind nume logice, fără a cunoaște adresele IP volatile ale Pod-urilor.

• Functionare:

• Fiecare **Deployment** (ex: user-service-deployment.yaml) creează Pod-uri pentru microserviciul tău.

- Fiecare Service (ex: user-service-service.yaml) creează o abstracție stabilă deasupra acestor Pod-uri. Acest Serviciu primește o adresă IP stabilă (ClusterIP) și un nume DNS intern (ex: user-service).
- Când API Gateway-ul (sau orice alt Pod din cluster) încearcă să acceseze user-service:3001, Kube-DNS (serverul DNS intern al Kubernetes) rezolvă user-service la ClusterIP-ul Serviciului user-service.
- Apoi, Serviciul Kubernetes (user-service) acționează ca un load balancer intern, distribuind traficul către unul dintre Pod-urile user-service sănătoase.
- Traseu: Pod-ul api-gateway → Serviciul Kubernetes user-service → Un Pod user-service disponibil.

5. Microserviciul Țintă (User Service sau Product Service)

Microserviciul primește cererea și o procesează.

- Rol: Execută logica de business specifică (ex: preia utilizatori din baza de date, salvează produse).
- **Funcționare:** Aplicația Spring Boot din Pod-ul respectiv primește cererea HTTP (ex: GET /users/1), o procesează prin controller-ul și serviciul său, și generează un răspuns.
- Traseu: Pod-ul user-service procesează cererea și generează răspunsul.

6. Comunicarea Inter-Servicii (Ex: Product Service → User Service)

Când un microserviciu are nevoie să apeleze un alt microserviciu (ex: Product Service vrea detalii despre un utilizator de la User Service).

- **Rol:** Permite colaborarea între serviciile interne.
- Functionare:
  - În Product Service, URL-ul pentru User Service este configurat ca http://user-service:3001.
  - Când Product Service inițiază un apel către user-service:3001,
     Kube-DNS rezolvă user-service la ClusterIP-ul Serviciului Kubernetes user-service.
  - Serviciul user-service rutează cererea către un Pod user-service disponibil.
  - Răspunsul este trimis înapoi pe același traseu invers.
- Traseu: Pod-ul product-service → Serviciul Kubernetes user-service → Un Pod user-service disponibil.

7. Răspunsul către Client (Calea Inversă)

Răspunsul de la microserviciul țintă se propagă înapoi pe același traseu, dar în ordine inversă:

• Microserviciu → Serviciul Kubernetes → API Gateway → Ingress → Client.

Acest flux demonstrează cum Kubernetes, prin Serviciile sale și Kube-DNS, preia rolul de descoperire a serviciilor și echilibrare a încărcării, permiţând microserviciilor să comunice folosind nume logice, în timp ce API Gateway-ul rămâne punctul de intrare extern și gestionarul funcţionalităţilor transversale.